

मदनद्वाशी (म० + द्वा०) f. der 12te, dem Liebesgott geweihte Tag in der lichten Hälfte des Monats Kaitra Verz. d. Oxf. H. 34, b, 19. 39, a, 13.

मदननालिका (म० + ना०) f. ein untreuwe Weib H. ८. 111.

मदननृप (म० + नृप) m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 314, c. — Vgl. मदनपाल, मदनराज.

मदनपतिन् (म० + प०) m. die Predigerkrähe ÇABDAK. im ÇKDr. u. कञ्जल.

मदनपाठक (म० + पा०) m. der indische Kuckuck RĀGĀN. im ÇKDr.

मदनपारिज्ञात (म० + पा०) m. Titel einer Schrift COLEBR. Misc. Ess. I, 118 (०परिज्ञात). Verz. d. Oxf. H. 274, b, No. 631. fg. 279, a, 6. 292, a, 49. Verz. d. B. H. No. 140. 1403. मदनार्घ्यं पारिज्ञातम् 1023.

मदनपाल (म० + पाल) oder abgekürzt मदन m. N. pr. eines Fürsten, dem verschiedene Schriften zugeschrieben werden, unter andern auch der Madanavinoda (NIGH. Pr. Einl.) COLEBR. Misc. Ess. II, 286. Verz. d. Oxf. H. 183, b, 39. 274, b, No. 631. fg. 273, b, No. 633. 279, a, 7. 311, b, 35. RĀGĀ-TAR. 7, 535. 575. fg. — Vgl. मदननृप, मदनराज.

मदनभवन (म० + भ०) n. das Haus der Liebe (Ehe) in der Astrol., = जन्मलघावधि सप्तमस्थानं तत्तु ज्ञाप्यास्थानम् ÇKDr. u. मदनालय mit folgendem Belege aus der DĪPIKĀ: सूर्याद्युच्चान्त्रिक्रियवृषमृगस्त्रीकुलीराह्ययूके दिग्बक्रान्द्रद्वयतिविशरान्सप्तविंशोश्च विंशान्। ऋशानेतान्वदति यवनश्चात्यतुङ्गान्मुतुङ्गान् तानेवांशान्मदनभवेन्वाह नोचान्मुनीचान् ॥

मदनमञ्जुका (म + म०?) f. N. pr. einer Tochter des Madanavega und der Kaliṅgasenā, nach der der 6te Lambaka im Kathāsaritsāgara benannt worden ist, KATHĀS. 34, 95. 1, 5.

मदनमञ्जरी (म० + म०) f. N. pr. eines Frauenzimmers HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. S. 37. SĀH. D. 46, 5. einer Predigerkrähe VET. in LA. (II) 16, 3.

मदनमहोत्सव (म० + म०) m. ein zu Ehren des Liebesgottes gefeiertes grosses Fest Verz. d. B. H. 136, a (130). Verz. d. Oxf. H. 33, a, 11.

मदनमालिनी (म० + मा०) f. N. pr. eines Frauenzimmers HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. S. 37.

मदनमिश्र (म० + मिश्र) m. N. pr. eines Mannes WILSON, Sel. Works I, 200.

मदनमोदक (म० + मो०) ein best. medicinisches Pulver Verz. d. B. H. No. 993.

मदनमोहन (म० + मो०) m. der Verwirrer des Liebesgottes, Bein. KRṢṢṢA's PADMA-P., PĀTĀLAKH. 9 im ÇKDr.

मदनरत्न (म० + रत्न) n. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 140. 1023. 1176. 1178. 1403. Verz. d. Oxf. H. 279, a, 8. 281, a, No. 639. 293, a, No. 713. 341, b, N. ०प्रदीप desgl. 313, a. Verz. d. B. H. No. 1222.

मदनराज (म० + राज) m. N. pr. eines Mannes RĀGĀ-TAR. 7, 263. — Vgl. मदननृप, मदनपाल.

मदनरिपु (म० + रिपु) m. der Feind des Liebesgottes, Bein. ÇIVA's Spr. 3106.

मदनरेखा (म० + रे०) f. N. pr. der angeblichen Mutter des Vikramāditya LIA. II, 801.

मदनललिता (म० + ल०) adj. f. im Gefühl der Liebe tündelnd KHANDOM. 84. subst. ein best. Metrum, 4 Mal — — — — —, — — — — — ebend. COLEBR. Misc. Ess. 162 (XI, 8).

मदनलेखा (म० + ले०) f. N. pr. einer Tochter Pratāpamukha's, Fürsten von Vārāṇasi, KATHĀS. 23, 162. 167.

मदनविनोद (म० + वि०) m. Titel einer Schrift des Madanaripa oder Madanapāla NIGH. Pr. Einl. Verz. d. Oxf. H. 314, c.

मदनवेग (म० + वेग) m. N. pr. eines Fürsten der Vidjādhara KATHĀS. 30, 2. 33, 167.

मदनशलाका (म० + श०) f. 1) eine Drosselart, Turdus Salica (सारिका) TRIK. 2, 3, 22. MED. k. 234. — b) das Weibchen des indischen Kuckucks ÇABDAR. im ÇKDr. — c) ein Aphrodisiacum MED.

मदनसारिका (म० + सा०) f. = सारिका Turdus Salica ĠAṬĀDH. im ÇKDr.

मदनसिंह (म० + सिंह) m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 3, Cl. 10. des Verfassers des Madanaratnadipa Verz. d. B. H. No. 1222. Verz. d. Oxf. H. 313, a.

मदनसेना (म० + से०) f. N. pr. einer Tochter Virabhaṭa's, Fürsten von Tāmralipti, KATHĀS. 44, 42. 46, 15. 47, 119.

मदनकरा (म० + क०) f. ein best. Prākṛit-Metrum, = मदनगृह COLEBR. Misc. Ess. II, 137, a, 41. कर ist im Prākṛit = गृह.

मदनाग्रक (von मदन + अग्र) m. eine best. Getreideart, Paspalum scrobiculatum Lin. (कोद्रव) RĀGĀN. im ÇKDr.

मदनाङ्कुश (मदन + अ०) m. 1) penis TRIK. 2, 6, 23. — 2) Fingernagel ÇKDr. (nach कामाङ्कुश gebildet).

मदनाचार्य (मदन + आ०) m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. B. H. No. 1006.

मदनादित्य (मदन + आ०) m. N. pr. eines Mannes RĀGĀ-TAR. 6, 133.

मदनात्मक (मदन + अ०) m. der Vernichter des Liebesgottes, Bein. ÇIVA's Spr. 976.

मदनाय (von मदन), ०यते dem Liebesgott gleichen HARIV. 12007.

मदनायुध (मदन + आ०) n. die weibliche Scham ÇABDAK. im ÇKDr.

मदनायुष (मदन + आयुस्) m. ein best. Strauch, = कामवृद्धि RĀGĀN. im ÇKDr.

मदनालय (मदन + आ०) m. 1) die weibliche Scham. — 2) Lotus. — 3) Fürst ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 4) = मदनभवन ÇKDr.

मदनावस्थ (मदन + अवस्था) adj. verliebt ÇĀK. CH. 43, 5 v. u.

मदनावस्था (wie eben) f. Getrenntsein der Geliebten WILSON nach DHAK. Genauer Verliebtheit.

मदनिका (von मदन) f. N. pr. eines Frauenzimmers MĀGĒH. 27, 5.

मदनीय (vom caus. von 1. मद्) adj. berauschend: मद्य R. 3, 10. zur Erkl. von मद्य NIR. 3, 1. मदनीयं जैत्रम् zur Erkl. von मद् 4, 8.

मदनेच्छाफल (मदन - इच्छा + फल) m. eine Mango-Art, = वटसराल RĀGĀN. im ÇKDr.

मदनेोत्सव (मदन + उत्त०) m. das im Frühling gefeierte Fest des Liebesgottes HĀR. 119. ein best. Spiel Verz. d. Oxf. H. 218, a, 3.

मदनेोत्सवा (wie eben) f. eine Buhldirne im Himmel ÇABDAR. im ÇKDr.

मदनेोद्यान (मदन + उत्त०) n. der Lustgarten des Liebesgottes, N. eines Gartens MĀLATI. 11, 5.

मदपति (मद् + प०) m. Herr des Freudentranks RV. 6, 69, 3.

मदप्रयोग (मद् + प्र०) m. das Hervorquellen des Brunstsafes beim Elephanten TRIK. 2, 8, 36.

मद्भञ्जिन् (मद् + भ० von 1. भञ्ज्) 1) adj. den Rauch brechend, — auf-